

§. 50.

Книгы-тѣ, кои-то ся относятъ къмъ общо-то богослуженіе-сж:

1.) Типикъ, (образъ на чърковно-то правило) или уставъ, има съдържаніе доста различно и въ него по-главно опредѣлява ся: какъ да ся съединява различно служеніе въ теченіе-то на цѣлж-тж годинж и части-тѣ на това съ службы-тѣ святителекы и празничны, кои-то ся случать заедно въ различни дни презъ годинж-тж. Първоначальный-тъ уставъ съставилъ е Савва освещенный (въ V. тѣ в.), кой-то го е добилъ по прѣданіе-то на Евтимія и Теоктиста, кои-то сж живѣли въ IV. вѣкъ, а тѣ сж го добили въ основы-тѣ отъ Харитона исповѣдника, кой-то ся е скончалъ въ 270 г. Слѣдственно тоя уставъ въ нѣщо сж измѣнили и допълнили Софронія (въ VIII в.) Теодоръ Студитъ (IX в.), Марко настоятель на лаврж-тж св. Сава (X. в.) и други мжжіе, кои-то сж послѣ живѣли.

2.) Служебникъ (простъ) въ кой-то ся излага всичко онова кое-то е длженъ священникъ-тъ и діаконъ-тъ да работжтъ на вечерня, утренья и литургія.

Освѣтъ това въ него ся излагать мѣсецословъ съ прокимены и причасы-тѣ; молитвы прѣди и послѣ причащеніе-то: правила за священники-тѣ, кои-то служжтъ литургія и за различни случаи, кои-то ся съ тѣхъ случать въ врѣме-то на службж-тж; отпусти илитіи за умрѣлы-тѣ. А въ оныхъ службеницы, кои-то сж въ Будинъ печатани има благопотрѣбни прошенія. Въ такъвъ видъ служебникъ не ся е отдавна появилъ, но всичкы-тѣ съчиненія въ него дошле сж до насъ отъ Грьцко и появили сж ся още въ првы-тѣ врѣмена.

3.) Служебникъ или архіер. чиновникъ. Въ него ся излагать само литургія съ оныхъ обряды кои-то сж за архіер. службж, чинъ заржкополаганіе, за различни чърковны стѣпени заедно и чинъ за освѣщеніе-то